

POSTANOWIENIE

Dnia 26 maja 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Adam Tomczyński (przewodniczący)

SSN Jarosław Duś (sprawozdawca)

Michał Jerzy Górski (ławnik Sądu Najwyższego)

na posiedzeniu w dniu 26 maja 2021 r.

postanowił:

na podstawie art. 411 § 1 kpk w związku z art. 403 kpk odroczyć ogłoszenie orzeczenia (wydanie wyroku) do dnia 31 maja 2021 r. godz. 11.30, sala A.

UZASADNIENIE

Sąd, w którego składzie na posiedzeniu w dniu 20 maja 2021 r. orzekła ławnik B. M., odroczył termin ogłoszenia (wydania) wyroku w sprawie I DSK 10/21 na dzień 26 maja 2021 r. W dniu 24 maja 2021 r. ławnik złożyła zwolnienie lekarskie do dnia 27 maja 2021 r. W związku z tym wydanie wyroku we wskazanym przez sąd na rozprawie terminie jest niemożliwe. Konieczne stało się zatem dalsze odroczenie wydania wyroku.

Art. 411 § 1 kpk dopuszcza dalsze odroczenie wydania wyroku, jeżeli termin wydania wyroku mieści się 14 dniach od pierwotnego odroczenia. W takiej sytuacji czas pomiędzy zamknięciem przewodu sądowego, a wydaniem orzeczenia jest traktowany jako specyficzna przerwa w rozprawie (tak m.in. Sąd Najwyższy w sprawie IV KK 456/02 odwołując się do K. Marszał: Proces karny, Wyd. „Volumen”, Katowice 1992, s. 380, i R. A. Stefański w Komentarzu K.P.K. pod redakcją Z. Gostyńskiego, Warszawa 1998, tom II, s. 344).

Zgodnie z art. 403 kpk orzeczenia w czasie przerwy sąd wydaje w takim samym składzie jak w tym, w którym orzeka. Przepis ten dopuszcza odstępstwo od zasady orzekania w składzie rozpoznającym sprawę, gdy utworzenie tego samego składu jest niemożliwe, ale sąd orzeka w składzie „odpowiadającym strukturalnie składowi orzekającemu na rozprawie” (D. Świecki, Kodeks postępowania karnego. Komentarz t. I. Kom. do art. 411t. 5, Wolters Kluwer, Warszawa 2018 r., s. 1588).

W niniejszej sprawie przebywającego na zwolnieniu lekarskim ławnika zastąpił inny ławnik Sądu Najwyższego, a sam skład sądu obejmuje nadal dwóch sędziów Sądu Najwyższego i jednego ławnika. Ponadto wyznaczony nowy termin ogłoszenia wyroku mieści się w dopuszczonych ustawą 14 dniach od zamknięcia przewodu sądowego, które nastąpiło w dniu 20 maja 2021 r.

W doktrynie rysuje się pewien spór co do formalnego sposobu dalszego przedłużenia odroczenia wydania wyroku. Komentatorzy (m.in. komentarze do kpk pod red. red. Świeckiego, Drajewicza, Skorupki) są zgodni co do tego, że dalsze odroczenie wyrokowania może odbyć się postanowieniem wydanym w tym samym składzie co postanowienie o odroczeniu wydane na rozprawie, a nie może odbyć się drogą zarządzenia przewodniczącego składu. Spór dotyczy jednak tego czy można przedłużyć termin postanowieniem sądu w składzie podstawowym właściwym dla odroczenia rozprawy, czyli jednego sędziego (tak: M. Błoński, Odroczenie wydania wyroku, „Przegląd sądowy” nr 2/2020, s. 108-109) lub w „w takim samym składzie” jaki jest wskazywany zgodnie z art 403 kpk, właściwym w czasie przerwy w rozprawie.

Sąd w niniejszym składzie akceptuje oba rozwiązania uznając jednak, że dalsze odroczenie wyrokowania w analogicznym składzie jak sąd działał na rozprawie, bardziej odpowiada systemowi procesu karnego. Nie do zaakceptowania jest pogląd wyrażony w komentarzu Świeckiego (*ibidem*, t. 5 do art 411 kpk), który sugeruje, że właściwy do przedłużenia jest wyłącznie sąd w identycznym składzie osobowym jak w czasie rozprawy głównej. Uniemożliwiłoby to sądowi korzystania z pełni 14 dniowego terminu do wydania orzeczenia w sytuacji (tak jak *ad casum*) choroby członka składu orzekającego i konieczność prowadzenia sprawy od początku. Jest to rozwiązanie nieakceptowalne z punktu widzenia ekonomii

procesowej, a rozwiązanie zawarte w niniejszym postanowieniu nie narusza żadnych praw stron.

Z tych względów Sąd orzekł jak w sentencji.